

АНАЛІЗ МЕХАНІЗМІВ НАДАННЯ ДОДАТКОВИХ ТРУДОВИХ ГАРАНТІЙ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ: ЮРИДИЧНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Владислав Олегович МАЗУРОВ,

*аспірант відділу організації
освітньо-наукової підготовки
Харківського національного
університету внутрішніх справ*

Сучасний ринок праці зазнає значних змін, зумовлених глобалізацією, технологічним прогресом та змінами в організаційних структурах компаній. Ці процеси впливають на правове регулювання трудових відносин та необхідність адаптації системи надання додаткових трудових гарантій для працівників. Одним із ключових викликів, з яким стикаються роботодавці та працівники, є забезпечення балансу між гнучкістю трудових відносин та захистом прав працівників. В умовах посилення конкуренції на ринку праці роботодавці змушені забезпечувати працівників додатковими гарантіями, такими як соціальний пакет, медичне страхування, гнучкі умови праці, але постає питання ефективного юридичного оформлення таких гарантій.

Аналіз сучасного законодавства вказує на наявність певних правових прогалин у регулюванні механізмів надання додаткових трудових гарантій, особливо щодо працівників на дистанційній роботі або тих, хто працює за контрактами короткотермінової зайнятості. Це стає викликом у сфері захисту трудових прав, оскільки чинні нормативні акти не завжди враховують специфіку нових форм зайнятості, що виникають внаслідок цифровізації та розвитку технологій. У цьому контексті виникає необхідність розробки нових підходів до визначення змісту та умов надання додаткових гарантій, що відповідатимуть реаліям сучасного ринку праці.

Важливим аспектом у процесі вдосконалення механізмів надання трудових гарантій є інтеграція міжнародних стандартів у національне законодавство. Зокрема, досвід країн Європейського Союзу показує, що впровадження комплексних соціальних пакетів, що включають оплату лікарняних, медичне страхування та гнучкий графік роботи, сприяє підвищенню мотивації працівників та зменшенню рівня плинності кадрів. Водночас, важливо забезпечити адаптацію таких стандартів до умов національного ринку праці, враховуючи економічні можливості роботодавців та потреби працівників. Перспективи вдосконалення механізмів надання додаткових трудових гарантій передбачають активізацію діалогу між роботодавцями, працівниками та державними органами. Такий підхід сприятиме розробці ефективних правових інструментів, що дозволять захистити права працівників, забезпечити стабільність на ринку праці та водночас задовольнити потреби роботодавців у гнучких формах зайнятості. Зокрема, необхідно створити правові механізми, які б дозволяли ефективно контролювати виконання зобов'язань роботодавців щодо надання додаткових гарантій, включаючи соціальні виплати та інші привілеї. Серед важливих напрямів розвитку є також питання удосконалення процедур державного контролю за дотриманням трудового законодавства. Запровадження електронних платформ для моніторингу виконання зо-

бов'язань щодо додаткових трудових гарантій може стати дієвим інструментом у забезпеченні прозорості та підвищенні ефективності контролю. Крім того, використання таких технологій сприятиме зменшенню бюрократичних бар'єрів та прискоренню обробки інформації про дотримання трудових прав.

Отже, в сучасних умовах ринку праці надання додаткових трудових гарантій набуває особливої актуальності як інструмент забезпечення соціальної стабільності та підвищення конкурентоспроможності компаній. Юридичні виклики, пов'язані з необхідністю адаптації трудового законодавства до змін у структурі зайнятості та економічних умовах, вимагають комплексного підходу, що включає розробку нових правових механізмів, імплементацію міжнародних стандартів та активізацію діалогу між усіма учасниками ринку праці. Перспективи подальшого розвитку залежать від здатності держави та роботодавців адаптуватися до цих викликів, забезпечуючи баланс між інтересами бізнесу та соціальним захистом працівників.